

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hóra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utóza, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Főispán beigtatások.

Szeged, okt. 25.

Mikor egy-egy vármegye beigtatni készül az új főispánját, úgy látszik, mintha nem volna ennél népszerűbb állás a világon. Megadják a módját Csongrádban, Békésben, Zólyomban és mindenütt, csak úgy, mint régen. Kivonulnak a bandériumok, tartatnak nagy, hangzatos szónoklatok, van fáklyás menet és magnum áldomás. Semmi sem hiányzik a keleti tarkaságból, pompából, a zajból és ünnepségből, csak épen azok a főispánok hiányzanak, akiket ilyen módon igttattak be méltóságukba a régi jó világban és jönnek a helyeikbe olyan főispán tisztviselők, akik négyezer forint évi fizetést huznak és akik különös súlyt fektetnek a szolgálatuk tartamára, vagy az újabb korhoz még inkább illő nyelven szólva: a nyugdíj-képességre.

Tulajdonképen nem is volna még ez olyan nagy baj. Kétségtelenül jobban beleillenek a mai korba azok a főispánok, akik dolgoznak, mint azok, akik csak nagy urak tudtak lenni és méltóságuk díszét nem profanizálták holmi apró fegyelmi ügyek intézésével, közönséges pénztár-vizsgálatokkal és számonkéréssel.

Szivesen látna a közvélemény a megyék élén gondos, avatott tisztviselőket, neveznék azokat bár főispánoknak alispánok helyett, de azt be nem tudja látni senki, mért kell megtar-

tani két hivatalt, melyek közül egyik teljesen fölösleges a közigazgatásban.

Természetesen az a dolog nyitja, hogy nem fölösleges a főispán a kortes-vezérségben és abban a kormány által neki szánt szerepben, hogy mindent úgy igazítson és intézzen, amint kedvező az uralkodó politikai párt-nak.

Ez a föladata a mai főispánnak a közöstudgyes kormányok véleménye szerint és csak az állhat meg, csak az érdemelheti ki a nyugdíj-képességet, aki bizonyosságát adja, hogy ilyen politikai szolgálatokra kész is, képes is.

De ha ez így áll, lehetetlen megérteni, minő jogosultsága van annak, hogy az új főispánokat ünnepségek között avassa föl hivatalába a megyék köztörvényhatósága és közönsége, mely feloleli a polgárok összességét, tehát azokat is, kik nem tartoznak a főispán által vezetett párt kötelékébe és ellenkezőleg minden erejükkel küzdenek e párt térfoglalása és diadala ellen.

Egyenesen a szolgálalkütséget növeli az a „szokás“, melynek jobb meggyőződése ellenére hódol egy tömeg, ünnepet csapva és fáklyát gyujtva annak tiszteletére, aki már holnap szemben áll a törekvéseivel, a meggyőződésével és gyakran a hazafiságával is.

Visszatetsző és visszataszító dolog az, amit művelnek a megyei törvényhatóságok, mikor a fölkelő nap felé

Ezt mondta volna el bizonyosan utoljára is, hiszen ezt beszélte annak a fiatal, szomorú asszonynak, aki mellette volt — nap-nap után, mikor még egészséges volt, így vigasztalta: majd hazajön, meglásd, édes lányom, az a rossz ember. Csak elszédült, majd rátok gondol az s egy napon itthon lesz.

A szomorú fiatal asszony várt is, türt is és szenvedett sokat, mióta elment az ura az úri dámával. Micsoda lelke van annak az embernek, hogy elhagyta őt is, a gyereket is, az anyját is — azért a festett szemöldökű kisasszony féléért, sirdogált együtt a kis család sok-sok órában.

Nem tudta senki elgondolni sem, hogy ismerkedett meg az egyszerű iparos-ember a hozzá nem való kalpagos kisasszonnal, aki egy előkelő házban nevelő volt akkor itten. A szép barna fiatal embert hatalmába kerítette a vénecke kisasszony és egy napon elszöktek. Azt mondták, a fővárosba mentek . . . Ferencz ur lesz ottan.

Mélyen lesujtotta az öreg asszonyságot fia hűtelensége és azt a gyereket, aki így apa nélkül maradt, mindenének hívta, a

fordulnak bókolva, hajlongva, holott azt sem tudják még az ünnepezt férfiuról, vajjon érdeklődik-e az ő ügyeik, törekvéseik, vágyaik és ezéjaik iránt, vagy csak annyiból áll az érdeklődése, hogy megszerezze azt a bizonyos öt vagy hat évi szolgálatot, mely után ellátás illeti az állampénztárból.

Láttuk az utóbbi években egész sorát a nagy diszú és még nagyobb zaju főispáni beigtatásoknak és láttuk, hogy akiket ma az utcán és a megyeházban, a zöld asztalnál és a fehér asztalnál ünnepezt a nép osztály- és pártkülönbség nélkül, egy hét múlva ugyanazok a főispánok a korteshatalom nevében háborut tüzentek a népnek a községben, a városban és a választó kerületben.

Ugyan nem jobb lett volna ezekben a megyékben a helyzet bandériumok nélkül, bankett nélkül és azon nagy, hazug szónoklatok nélkül, melyekben tullicizálták egymást az ünneplők és az ünnepezt? Mire való a hagyományos főispán beigtatás komédiája, ha nincs meg a hagyomány az állás viselésében is? És mire való a nép előtt végig csinálni azt a lármás bevonulást, melynek minden jelenetéből azt tanulhatja csak, hogy a főispán hivatalba lépése képmutatással kezdődik és erőszakoskodással, a polgárság jogainak letiprásával végződik.

Ha a jó, szigorú és becsületes közigazgatás volna a főispánok kezére bízva, szivesen ünnepezné a nép jöve-

menyét édes lánya gyanánt szerette és vigasztalta:

— Azért ne add magad édes lányom a gyásznak, ne ám, édes szegény lányom, mert Ferenczet én ismerem csak, meglátd, te istenadta, visszajön az a rossz fiú, mihelyt kiszabadul a babonából.

De utóbb már az öreg asszonyság is elvesztette fia visszatérésébe vetett bizalmát.

— Csak tudnám, merre van azzal a dámával, irnék neki egy levelet, hogy nem szeretem, nem fiam nekem, nem az én szívem alól szakadt, irnál bele a levélbe te is, ugy-e édes lányom?

— Irnék.

— Oszd mit irnál? — kérdezte az öreg asszony a szomorú fiatal asszonytól.

— Azt irnám, hogy szeretem.

Ez így ment, így várták haza a megtévelyedett embert, míg a minap hirtelen meghalt az öreg asszonyság kolerában.

A fiatal asszony a lelkét szerette volna hű gyámolának, gondviselő vigasztalójának odaadni, ráborult, sirt, hogy már most senkije sincsen.

A beteget a járványkórházba vitték.

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Kit szeret jobban?

Ahol az élet igazsága megjelen, ott a szeretet vallása nem halt meg egészen.

Megjelent a minap egy koporsónál, melyet mindenki került, mert a fekete halál volt benne, mely a jó öreg asszonyságot megölte néhány óra alatt. Ugy sirtak érte az övéi távol a koporsójától, pedig nagyon szerették mindazok, akik az ő szívéhez tartoztak.

A szegény öreg anyónak nagy szivbánata volt az édes fia miatt, aki házasságtörést követett el.

Olyan hirtelen jött rá a fekete halál, hogy azt a fiatal, sápadt asszonyt, aki ölbe fogta, ápolgatta és akit erőszakosan kellett mellőle eltávolítani, meg se vigasztalhatta. Pedig lett volna sok mondani valója bucsuzól, el kellett volna mondania mégegyszer, hogy csak várjon, tőrjön a szegényke, visszatér még hozzá az ő eltévelyedett, elcsábított fia, mert annak nincsen rossz szíve, csak gyöngö szíve, melyet az a rossz úri-dáma megejtett.

telüket és menetelüket. De ne kívánják tőle, hogy öröm-mámorba jusson, ha az egyik főkortes helyét elfoglalja a másik, mert az nem megünnepelni való, az mélyen elszomorító jelenség, melyhez nem kell mozsárágyu-dörgés és fáklyavilágosság.

Kétségtelenül így gondolkoznak azok a zólyommegyei törvényhatósági tagok is, akik kilenczvenen elhatározták, hogy az új főispánt ün epélyesen nem fogadják és a beigtatásnál csak az elkerülhetetlen formásokat tartják meg. Nem lehet még tudni, minő indokok vezetnek ezeket a megyei képviselőket szokatlan határozatukban, de annyi bizonyos, hogy Zsilinszky Mihály nem veszt vele semmit, hogy egy sorozat dikciótól és bóktól szabadul a hivatalba lépésnél. Ha az a célja és ha azt fogja szolgáltni, hogy a megye közigazgatása mintaszerű, igazságos és becsületes legyen, könnyen megeshetik, hogy a kilenczvenek lesznek a legjobb barátai. Ha pedig nem az volna a célja, úgy is föltámadtak volna ellene ezek a megyei bizottsági tagok a beigtatási bankett hamar elfoszló mámor után.

Nincs válság. A „Pester Lloyd“ írja nagy határozottsággal: Tényleg bekövetkezett, vagy mielőbb várható miniszterválságról közölnek pár nap óta tarka híreket különféle lapok, melyekkel ma a tőzsde is foglalkoznak. Mi csak ismételhethetjük, hogy mind e hírek tökéletesen alaptalanok, hogy sem az egész kabinet, sem annak egyetlen tagja le nem mondott, lemondani nem is szándékozik, mivel erre semmiféle irányban ok nem fogor fön.

Kitüntetés. Ő felsége Opris Péter pécsi posta- és távirdaigazgatónak, a posta- és távirdaügy terén szerzett érdemei elismerésül, a harmadosztályú vaskoronarendet adományozta.

Oda nem volt szabad utána menni senkinek.

Még is, mikor a szegény öreg anyó kilehelte a lelkét, a boldogtalan fiatal asszonynak ez volt az első gondolata:

— Hátha most hazajön.

Az egyszerű asszony szívében nagy küzdelem folyt le hirtelenében: zokognia kell, mert meghalt a gyámolítója, valami titkos öröm lopózik bele minden ellentállás dacára a lelkébe, hogy ez a halál — haza hozza Ferenczet . . . látni fogja Ferenczet.

Egyik érzés tépte, a másik gyógyította.

Hogy melyik volt erősebb, annak tanúságaképen már reggel ott járt a fiatal asszony a járványkórház orvosánál, aki az ő sorsát ismerte és könyörgött neki:

— Tegye meg, édes jó doktor ur, Ferencz itthon lesz, csak egy perczre bontsák ki a koporsót, hadd lássa . . .

— Hát csakugyan hazajön?

— Haza ám — az eltitkolhatlan szerelem fénye volt az asszony szemében — itt a sürgöny . . . Hát lássa, mégis Pesten van, ott vannak . . . Délután itt lesz.

Az orvos megmagyarázta a boldogtalan asszonynak, hogy amit kíván, az nagy

A vásárok és a kolera. Több városban, így utóbb Kézdivásárhelyen is, azt határozták a városi hatóságok, hogy az országos vásárokra budapesti kereskedőket és iparosokat a Budapesten uralkodó kolera miatt nem bocsátanak. Az ily hatóságok vagy egyáltalán megtilthatják egyik-másik országos vásárnak a megtartását, vagy eltilthatják bizonyos áruk behozatalát, de idegen kereskedőket vagy iparosokat kizárni a vásárokról egy hatóság sincs jogosítva, s a kereskedelmi miniszter értesülésünk szerint minden egyes ily esetben megsemmisítette az illető hatóság törvénytelen határozatát.

Az óvodák törvénye. Az 1891-ik évben alkotott törvény, mely a kisedóvás módjait szabályozza, még a múlt évben életbe lépett, de a felekezeteknek szóló végrehajtási utasítást a hivatalos közlöny mai számában teszi közzé Csáky Albin gróf valás és közoktatásügyi miniszter. Az utasítás különösen az egyöntetűség szempontjából tartalmaz figyelemre méltó intézkedéseket s a felekezeti hatóságoknak köti lelkére és teszi kötelességeivé, hogy a főhatóságuk alatt álló óvókban a gyermekek szellemi nevelése és gondozása ugyanazon mód szerint történjék, melyek a polgári községek részére beadott utasításban jótóttak kifejezésre. Szép szavakkal festi a közoktatási miniszter ebben az utasításban azt a folyton fokozódó szükségét, mely a bölcsődék létesítése körül jelentkezik és buzditó lelkesedéssel igyekszik a felekezeti hatóságokat arra bírni, hogy az óvintézetekkel kapcsolatos bölcsődéket létesítsenek. Ez a miniszteri rendelet csakis az egyházi főhatóságokhoz van intézve, a polgári hatóságok még 1891-ik évi május hó 20-án, a törvény életbeléptetésekor megkapták azokat az utasításokat, melyek az érdemleges intézkedéseket, a részletes végrehajtási utasításokat tartalmazzák és melyek a felekezeti hatóságoknak most alkalmazás végett küldettek meg. A rendelet a szegedi kir. tanfelügyelőhöz és Szeged város törvényhatóságához is megérkezett és mind a két hatóság külön-külön saját hatásköréhez és helyzetéhez illő utasításokkal lett ellátva. Az állandó és nyári menedékházat vezető dajkák képesítésének kérdése körül követendő eljárás helyet talál ezen rendeletek keretében s a hatóságok figyelme van kikerve arra, hogy minden társadalmi és magán tevékenységet — mely az állandóan kellő gondozásban és felügyeletben nem részesülő

felelősséggel jár, a lezárt koporsó karbolos lepedőbe van burkolva, azt érinteni már nagy elővigyázattal lehet . . . De az asszony addig rimázkodott, míg az orvos megszánta.

— Jó, szegény asszony, ha maga anynyira óhajtja, intézkedni fogok, de előbb az ura, az a hűtelen ember is jöjjön ide hozzám az engedélyért.

— Elhozom, ha lehet, mert még nem tudom, szóba áll-e velem? . . . mondta szomoruan az asszony, aztán elment.

Délután egy sugár növésű, szép vonásu ember nyitott be a járvány-orvoshoz. Sötét, elborult arcczal szolt:

— Eljöttem kérni a tekintetes doktor urat. Én vagyok a halott fia, szeretném látni az édes anyámat még egyszer, mert nem láttam régen . . . Legyen szives a doktor ur.

Az orvos, aki mély szívü psychologus, erősen rászégezte tekintetét a látogatójára, szinte fenyítő volt a nézése és szigoruan, erős hangon kérdezte:

— Maga az? Hát mért nem látta az édes anyját olyan rég óta?

— Nem voltam itthon.

— Hát hol volt?

gyermekek ápolására alkalmas eszközül szolgálhat — használjanak föl a kétségtelenül nemes törekvések érdekében.

A közigazgatás egy hónapja.

A polgármesteri jelentés.

— okt. 25.

A szeptember havi közigazgatási állapotokról következőket jelenti a polgármester:

Az általános egészségi állapot a múlt hónapoz viszonyitva jelentékenyen kedvezőbb, mert úgy a megbetegedések, mint a halálozások száma jóval kevesbedett. A heveny ragályos betegségek közül járványosan e hónapban is a ronsoló-toroklob uralkodott, azonban a megbetegedések száma csökkent. A népesedési statisztika igen kedvező viszonyokat mutat föl, amennyiben a születési szaporulat a halálozást 132 esettel mulja fölül. Főbb halálokok a következők voltak: hagnymáz 2 (m. hó 2), kanyaró 2 (mult hó 1), vörheny 1 (mult hó 0), ronsoló toroklob 19 (mult hó 23), croupos toroklob 2 (mult hó 3), vérhas 2 (mult hó 2), tüdővész 18 (mult hó 17), tüdőlob 11 (mult hó 13), görcsök 32 (mult hó 74), gyermekaszály 2 (mult hó 5), veleszületett gyengeség 9 (mult hó 12), végelgyengülés 11 (m. hó 11), öngyilkosság 1 (mult hó 1), baleset 1 (mult hó 3), erőszakos halál 2. — A városi közkórházban 134 beteg vétetett föl, a mult hóról, maradt 220 beteggel együtt gyógykezelés alatt volt 354, ezek közül gyógyultan távozott 109, javultan 19, meghalt 14, visszamaradt 212. Az ápolási napok száma 6466. A helybeli bábaképe de szülészeti és nőgyógyászati osztályára 9 szülő és egy nő beteg vétetett föl, a mult hóról maradtakkal együtt ápolás alatt voltak 14 en, ezek közül elbocsájtott 8 gyermekágyas, egy nőbeteg, összesen 9, meghalt 1, visszamaradt 1 szülő, 3 gyermekágyas, összesen 4. Az intézetben született élve 6 gyermek, halva 4, összesen 10, ezek közül 4 törvénytelen származásu. A népesedési mozgalom eredménye a következő: Élve született 165 fiu, 147 leány, összesen 312, ezek közül 298 róm. kath., 4 izr., 5 helv. hitv., 2 ágostai, 3 görög nem egyesült. Halva született 2 fiu, 5 leány, összesen 7. Meghalt 92 finemü, 88 nőnemü, összesen 180. A népesedési szaporulat 132, (mult hó 46.) — Az elhaltak közt volt 69 egy évesnél fiatalabb, 1—5 év közötti 32, 5—20 év közötti 27, 20—30 év közötti 13, 30—40 év közötti 4, 40—60 év közötti 10, 60—80

Bántotta a kérdés az embert. Megmozdult, leeresztette a fejét, valami érthetetlen szót morgott . . .

Az orvos ekkor hirtelen emeltebb hangon szólitotta meg:

— Na, tudom én, ha nem is mondja.

Hát most pedig azért jött, hogy az édes anyját meglássa utoljára?

— Igen.

— Mért akarja látni?

Kelletlenül rázta meg magát az ember.

— Mért? Hát az ember csak szereti a szülőjét.

És most a doktor elővette a pszichologiai bonczkését, hogy operációt végezzen a nagy fiu szívében.

— Feleljen — szolt hozzá szigoruan, mit gondol, kit szeret az ember jobban: a szülőjét-e, vagy a — gyermekét?

Roppant nehéz kérdés volt: a lelki operatör mélyen belevágott ezzel Ferencz szívébe, aki küzködött egy darabig, aztán földre szegzett tekintettel mondta:

— Hát . . . a szülőjét.

Az operatör fölállott, mint mikor a bíró ítéletet hirdet és fenyítő hangon így sujtott le Ferenczre:

— Nem igaz, az ember szereti a szülő-

év közötti 22, 80 éven túl 3. — Az 5 éven alul elhaltak 56% (m. h. 67%). E hóban tíz 7 éven alól elhalt gyermek nem volt gyógykezelve, — a kihágási bíróság által 17 esetben hozott e czímen marasztaló ítélet. A köztisztaság általában kielégítő volt.

A városi állatorvos jelentése szerint az állategészségügy az elmúlt hó folyamán kedvezőtlenebb volt, amennyiben 7 ragadós betegség fordult elő.

Az egyes tanácsi ügyosztályok tevékenységét a következőkben tüntetem föl:

Az I. tan. oszt. beérk. 432 db., elintézt. 370 db.	
A II. " " " 203 " " 171 "	
A III. " " " 807 " " 493 "	
A IV. " " " 449 " " 422 "	
Az V. " " " 551 " " 502 "	
A VI. " " " 154 " " 154 "	

Összesen beérk. 2596 db., elintézt. 2112 db.

A kapitányi hivatal mint önálló rendőrhatalóságnál beérkezett 1934 drb, elintéztetett 1723 drb.

A polgármesteri hivatalban iktatást nyert 240 drb, elintéztetett 240 drb.

A pénztárak állását a következőkben tüntetem föl.

Az adóhivatalnál:

Fegyveradóban	158 frt — kr.
Állami adóban	37226 frt 89 kr.
Ez utáni kamat	843 frt 54 kr.
Iparkamarai illeték	289 frt 52 kr.
Városi pótdobban	17929 frt 14 kr.
Ez utáni kamat	430 frt 79 kr.
Lakrészdó	950 frt 91 kr.
Közmunka hátralékban	149 frt 90 kr.
Utadóban	6379 frt 90 kr.
Behajtási illetékben	1390 frt 65 kr.
Hadmentességi díjban	247 frt 42 kr.
Ebadóban	13 frt 10 kr.
Ipartestületi díjban	6 frt 24 kr.
Sövényháza-szegedi árm. díj.	1655 frt 23 kr.
Csongrád-sövényházi árm. díjban	4 frt 72 kr.
Cultus adóban	35 frt — kr.
Vidéki adókban	1051 frt 55 kr.
Összesen	68,862 frt 50 kr.

A házi pénztárnál be-	
folyt készpénzben	1.021,929 frt 71 $\frac{1}{2}$ kr.
Kiadás volt	1.004,867 frt 27 $\frac{1}{2}$ kr.
Tárkészlet	17,062 frt 44 kr.

Okmányban bevétel	2.665,905 frt 69 kr.
Kiadás	36,291 frt 76 kr.
Okmány érték	2.619,613 frt 93 kr.

A javadalmi pénztárnál	
bevétel	24,693 frt — kr.
Kiadás	4157 frt 97 kr.
Maradt	20,535 frt 03 kr.

jét, de jobban szereti a gyermekét, jobban kell szeretnie, mert úgy van a szive is, a lelke is megteremtve. Érti e? Ez az ember szívének a törvénye, aki ezt megtagadja, az hazudik . . .

Ferencz lesujtva, földre szegzett tekintettel hátrált.

A psychologus még mélyebben vágott: — Mivel pedig maga a gyermekét is elhagyta, annál kevésbé hihetem, hogy az anyját szereti. Nem engedem meg, hogy a koporsót fölbontsák. Elmehet . . .

Az ajtóra mutatott. Ferencz szinte megrázkódott. Nem tudott föltekinteni. Morgott valamit megtörtén és kifordult.

Az orvos kinyitotta az ablakot és utána nézett.

Ferencz a feleségét, aki odakint várta, szó nélkül kezén fogta és mentek csendesen hazafelé. Egy kicsi kövér gyerek-kéz szállt előttük, mely Ferenczet hívogatta.

Ez a kis kövér kéz nem engedi el többé Ferenczet Pestre . . . Oh, bizonynyal könnyebb is lett az álma a jó öreg asszonyságnak.

B. A.

A közigazgatási bizottság ülése.

— Okt. 25.

Szeged város közigazgatási bizottsága ma délután 4 órakor tartotta meg október havi rendes ülését Kállay Albert főispán elnöklete alatt. Jelen voltak: dr. Lázár György polgármester helyettes, dr. Tóth Pál főjegyző, Fodor Károly dr., László Gyula és Pálffy Viktor tanácsosok. Dr. Faragó Ödön tiszti főorvos, dr. Ivánkovics Sándor főügyész, Tóth Mihály főmérnök, Perczel Miklós pénzügyigazgató helyettes, dr. Tergina Gyula tanfelügyelő, Schmidt Imre kir. ügyész, Endrényi Antal árvaszéki elnök, Kovács Albert iskolaszéki elnök, dr. Rósa Izsó, Wagner Károly, Rózsa Ferencz, Obláth Lipót, Poltzner Jenő, Fodor István, Babarczy József, dr. Magyar János bizottsági tagok.

Az ülés lefolyása a rendes volt. Összes újsága az volt, hogy Perczel Miklós az új pénzügyigazgató helyettes ma referált először a közigazgatási bizottságban.

Elnök az ülést megnyitja, következők az árvaszéki elnök negyedéves jelentése.

Az árvaszék három hónapja.

Endrényi Antal árvaszéki elnök jelenti a következőket. Ez év III. negyedében 7967 árva volt gyámság alatt. A gyámság alól fölmentettek 145-öt. Gondnokság alatt 110-en állanak. A gyámpénztárban július elsején 11,125 forint 39 krajczár készpénz volt. A III. negyedben befolyt 47,948 forint. Kiadatott 52,929 forint 77 krajczár. Október elsején 6143 forint volt a pénztárban.

A kamat hátralék július elsején 41,640 forint 53 krajczár volt, a lefolyt év negyedben befizetendő lett volna 9192 frt. Az összes kamathátralék 50,863 frt 77 krajczár. Ebből a III. évnegyedben befolyt 11,336 frt 70 krajczár. A beérkezett 3481 ügydarab közül elintézetlenül maradt 238. Kölcsön csak 100 forintot adott az árvaszék.

A közigazgatási bizottság tudomásul veszi a jelentést.

A közigazgatási bizottság múlt havi ülése az árvaszéki kölcsönkamatok nagy hátralékainak megvizsgálására Endrényi Antal árvaszéki elnök, dr. Ivánkovics Sándor főügyész, dr. Rósa Izsó és Fodor István bizottsági tagok személyében bizottságot küldött ki.

Dr. Rósa Izsó fölolvassa a bizottság jelentését. A jelentésből, bár hangja kiméletes, kiviláglik, hogy a kamathátralékok túlságos fölnövekvése nagy engedékenység szüleménye s a dolog körül esetleg mulasztások is fordulhattak elő, miért is a közigazgatási bizottság a jelentést kiadta az árvaszéknek eljárása igazolására.

Közegészségügy.

Dr. Faragó Ödön főorvos jelenti, hogy a közegészségügyi állapotok jelentékenyen kedvezőbbek voltak szeptemberben, mint augusztusban, a betegedések és halálozások száma csökkent. Heveny ragályos betegségek közül a múlt hóban is a roncsoló toroklob lépett föl, de a betegedések aránya csekély. A születések száma 132-vel múlja fölül a halálozásokét.

A közkórházba 134 beteget vettek föl. Az augusztusról maradt 220 beteggel együtt ápolás alatt állott 354 beteg. Gyógyultan távozott 109, javultan 19, meghalt 14, viszsamaradt 212.

Született 312 gyermek, 165 fiu és 147 leány.

Állategészségügy.

Az állategészségügy az állatorvos jelentése szerint kedvezőtlenebb volt, mint augusztusban. Hét ragályos megbetegedés fordult elő. Vágatott 329 szarvasmarha, 266 drb borju, 892 dró sertés és 2603 drb birka. A vasutakon 203 drb szarvasmarha s 195 drb hizott ökr szállítását.

Adóügy.

Perczel Kálmán pénzügyigazgató-helyettes jelenti, hogy az elmúlt hóban egyes adóban 43,706, hadmentességi díjban 301, bélyeg- és jogilletékben 6242, fogyasztási adóban 90,546, dohányjövédékben 70,055, italméresi illetékben és adóban 11,694, bélyegjövédékben 109,344, államkölcsönben 10,013 frtot fizettek be.

Börtönügy.

Schmidt Imre kir. ügyész jelenti, hogy a törvényszéki fogházakban a múlt hóban 143 férfi és 21 nő volt letartóztatva. Beteg mindössze 6 volt; a munkanapok száma 400. A foglyok munkája a foglyognak 16, az államnak 20 forintot jövedelmezett. A kerületi börtönben a rabok tényleges létszáma 474, kik közül 19 betegeskedett. A munkanapok száma 9252. Munkájukból az államnak 1009 frt, a raboknak 379 forint bevételük volt.

Tanügy.

Dr. Tergina Gyula kir. tanfelügyelő jelentése szerint az iskoláztatás zavartalan volt a múlt hóban, csak az alsóvárosi népiskolákban szüneteltek az előadások szeptember 15-ig a roncsoló toroklob miatt. A közoktatásügyi miniszter Kemény Nándornénak, ki ezután minden évben díj nélkül vesz föl nevelő intézetébe egy szegény gyermeket, köszönetét nyilvánította. A tanfelügyelői hivatal 52 ügydarabot intézett el. Egyéb tárgy nem lévén, az ülés véget ért.

Ujdonságok.

— okt. 25.

Tájékoztató.

Okt. 26. Városi rendes közgyűlés.

Okt. 28. A közigazgatási bizottság ülése.

— A pénzügyminiszter és Szeged. Vasárnap voltak Szeged küldöttjei: Pálffy Ferencz polgármester és László Gyula tanácsnok Wekerle pénzügyminiszternél a fogyasztási adók bérlete ügyében. Tegnap este jöttek haza — elég kedvező hírel. A miniszter ugyanis megnyugtató választ adott a város azon kérelmére, hogy a bérlet 303,000 frtért adassék át, mert többet a város nem adózhat. A miniszter így felelt: „Legyenek nyugodtak, majd intézkedni fogok.”

— A város közgyűlése. Népes lesz a holnap végbemenő szeptemberi közgyűlés, mert egész tömeg választás van napirenden. Erős korteskedés folyik különösen a felsővárosi rendőrbiztosi állásért. Ezen kívül több jelentékenyebb tárgya van a közgyűlésnek, ezek közt a nagyváradi ut ügye, továbbá az új gőzfürdő kérdése. A tárgysorozat különben a következő:

1. Polgármesteri havi jelentés.
2. Árvaszéki évnegyedes jelentés.
3. Interpellációk.
4. Indítványok.

5. Desseffy Sándor csanádi püspök köszönő levele a helyb. róm. kath. hitoktatók fizetésének ez év folyamán történt javításáért.

6. Zólyom vármegye közönségének körirata a vármegye regále kártalanítási összegéből levont adók megtérítése iránt intézett föliratának pártolása végett

7. Az erdélyi magyar színészet száz éves jubileumát rendező bizottság meghívója f. évi november hó 11-én rendezendő jubileumi ünnepélyre.

8. A közigazgatási bizottság jelentése a törvényhatóság területén levő erdők állapotáról.

9. Polgármesteri előterjesztés Görög Miklós segédszámíttartó részére 3 havi szabadságidő engedélyezése iránt.

10. Tanácsi előterjesztés szőlőültetés czéljaira eladatni rendelt külterületi homoki földek árverési eredményének jóváhagyása tárgyában.

11. A felsővárosi rendőrbiztosi,

12. Egy számtisztai,
13. Esetleg megürülő egy segédszámtisztai,
14. A levéltári segédi,
15. Egy I. osztályú irnoki,
16. Négy és esetleg még megürülő két II. osztályú irnoki,
17. Egy belterületi bírósági kézbesítői,
18. Két belterületi adóvégrehajtói,
19. Egy belterületi adókézbesítői állásnak választás utjáni betöltése.

20. Tanácsi előterjesztés a város által építendőnek elhatározott gőzfürdő terv és költségvetésére nézve a m. kir. belügyminiszter úr által tett észrevételekre vonatkozólag.

21. Ugyanaz a városi fogyasztási illetékekre vonatkozó szabályzatnak további három évre leendő megállapítása ügyében.

22. Ugyanaz a város tulajdonát képező kisteleki vendéglő eladatása ügyében.

23. Ugyanaz a szabadkai sugárúti 37. sz. telek eladása ügyében.

24. Ugyanaz a nyugdíjalap tulajdonát képező völgy-u. 9. sz. telek eladatása tárgyában.

25. Ugyanaz a nyugdíjalap tulajdonát képező szegfü-u. 7. sz. telek eladatása tárgyában.

26. Ugyanaz Milkó Vilmos és fiai cég rigó utcai gyártelepének kibővítése kérdésében.

27. Ugyanaz a m. kir. államvasutak röszei állomásánál a város tulajdonából átengedendőnek elhatározott 93¹/₂ ööl területre vonatkozólag.

28. Ugyanaz Pauer Károly színházi felügyelő failletménye tárgyában.

29. Ugyanaz Kiss Ferencz kir. főerdész megjutalmaztatása ügyében.

30. Ugyanaz Schuller Mór helybeli műtrágya gyáros által földterület átengedése iránt beadott kérelemre.

31. Ugyanaz Zombory András által a tápéi réti városi földet haszonbérbe adása körül elkövetett hibák kiigazítása iránt beadott kérelemre.

32. Ugyanaz Huszta Imre legeltetési ügyében.

33. Ugyanaz Weisz Mór tápéi réti bérlő haszonbérlete ügyében.

34. Ugyanaz Pálffy István terhére előírt eljárás költségei ügyében.

35. Fodor István bizottsági tag által a nagyváradai törvényhatósági ut kiépítésének elhalasztása iránt tett indítványra polgármesteri előterjesztés.

36. Szeged szab. kir. város törvényhatóságának 1893/4. évi közuti költségelirányzata.

37. Kovács Istvánné néptanítónő nyugdíjaztatási ügye.

38. Dr. Debert János,

39. Dr. Lingsch János Árpád orvos tudori oklevele.

— **A Dugonics-társaság tudományos szakosztálya** ma ülést tartott Magyar Gábor elnökle alatt. Jelen voltak a szakosztály tagjai közül Csonka Ferencz, Káplány Géza, Kiss Lajos, Kulinyi Zsigmond, Nagy János, Reizner János, Thomay József, Vass Mátyás, Zvér Endre. A szakosztály az ezen osztályba választandó hat rendes tagsági helyre a szoba hozott kilencz író közül hetet ajánl a közgyűlésnek. Az ajánlottak Arató Frigyes tanár, Czimer Károly felsőleányiskolai igazgató, Csérep Sándor tanár, Duka Marczel kataszteri igazgató, Grecsák Károly kir. táblai bíró, Homor István tanár, Varasdy Károly kir. táblai bíró.

— **Egy kis restauráció a torony alatt.** A holnapi közgyűlésen valószínűleg nagy számban fognak megjelenni a város atyái, kiknek a szobasajtójuk kilincset újra kifényesíthetik már a gondos háziasszonyok. Mert sok ember keze megakadt mostanában ezeken a kifényesített rézkilincseken, nem csoda, ha egy kicsit meghomályosodott a fényük. Minden állásra sok ember pályázott, némelyeknél heves választási küzdelmet várnak azok, kik már hetek óta utaznak pártfogás kérésben. Különösen a rendőrbiztosi állásért lesz csata, azok, akik erre az állásra pályáznak, valamennyien tudtak pá-

lyázatuk iránt komoly érdeklődőket keresni a törvényhatósági bizottságban. De mert a kijelölés döntő hatalma is nagy számot tesz itt, még csak sejtieni sem lehet, ki lesz a győztes. A rendőrbiztosi állásra pályáztak: Terestyényi Gyula, Vékes Sándor, Bieber Miklós, Szabó József, Kováry Ottó, Kunfi József. A segédlevéltárosi állásért: Magyar Ferencz, Kis Vitus, Barczy József, Varga János. A számtisztai állásért: Bába Imre, Paulovits Márton, Kónya János, Follráth Gyula, ifj. Piltich Gyula, Kis Vitus. A segédszámtisztai állásért: Ifj. Paulovits Márton. Herbych Lajos, Kis Vitus, Varga János, Follráth Gyula. Az első osztályú irnokaságért: Braun Mór, Agoston Péter, Herbych Lajos, Kis Vitus, Varga János, Szánthó József, Abranovits Géza, ifj. Schütz Antal és Rózsa Lajos. Ezek az állásokon kívül betöltenek még a holnapi közgyűlésen: Négy, esetleg még megürülő két másod osztályú irnoki állást, egy belterületi bírósági kézbesítői állást, két belterületi adóvégrehajtói állást és egy belterületi adókézbesítői állást. Ezekre az állásokra is számos pályázati kérvény érkezett be.

— **Az ipariskolai bizottság** ma délután ülést tartott Tóth Antal népiskolai felügyelő elnökle alatt. Jelen voltak az ülésen: Szendrői János igazgató, Csonka Ferencz jegyző, Auer József, Császár József, Kulinyi Zsigmond, Molnár János, Szmollény Nándor, Vass Mátyás biz. tagok. A bizottság az iparos-segédok szakra jzta tanfolyamának megnyitását határozta el azon reményben, hogy, mint dr. Bernáth István orsz. iparokt. felügyelő biztos kilátásba helyezte, a közoktatásügyi miniszter az 500 ft segélyt ez évre is megadja. A kereskedelmi és iparkamara már megszavazta a 100 forint segélyt, az iparteület 50 forintot. A tanfolyam szervezete ugyanaz lesz, mint az előző évben és annak vezetésével Füleki József tanár és Buday Lajos asztalos bizattak meg. A tanfolyam felügyelőjének Szmollény Nándor tanárt kérte föl a bizottság. Szendrői igazgató jelentéseiből érdekes, hogy a Szegeden betajstromozott 805 iparos-tanoncz közül eddig 502 tanoncz jár iskolába és hogy különösen a külső városrészi iparos tanulók vannak elmaradva a beiratásról. Az igazgató intézkedett, hogy az elmaradottak minél teljesebb számban beiratkozzanak. Az iparos-tanonczok közt 21 leány van részint a nőszabósnál, részint a kötszövészetnél. Ezek a leánytanonczok a nőipariskolába volnának beirandók és ez irányban a népiskolai felügyelő tárgyalni fog a nőipariskola igazgatójával.

— **Csendőrségi hírek.** Weninger százados, temesvári szárnyparancsnok négy heti szabadságra ment. Távollétében Satorosky szakasparancsnok helyettesíti. — A szeged-kerületi csendőrségtől Imreh Ferencz tiszthelyettest Homonnára helyezték át.

— **A Kossuth Lajos-sugárút.** Szegeden is nemsokára a Kossuth Lajos nagy neve fogja diszíteni azt a szép sugárutat, melynek a hazafias kegyelet ezt a felejthetetlen dicső nevet adta. A budapesti sugárút falairól lekerülnek a táblák és az új feliratot teszik helyeikre. A városi tanács megkeresésére a mérnökség a névváltoztatás elintézési módjáról szóló jelentést már átküldte a tanácshoz. Új táblák készíttetése, a régiélek leszedése és a telekkönyvi szelvények kiigazítása vesz még egy kis időt igénybe, a budapesti-sugárút ezután felveszi hivatalosan is azt a nevet, melyre a nagy hontalan kilenczvenedik születése napjának ünnepe kerestelte el a kegyelet.

— **A kijelölő bizottság ülése.** Husz állást fognak a holnapi közgyűlésen betölteni. Husz jogosult remény nyer holnap kielégítést. De hány jogosult remény szorul meg holnap egy jobb jövő várásában, azt hamarjában össze sem lehetne számolni. A kandidáló bi-

zottság ma délután válogatta ki a pályázók sorából azokat, akiket a közgyűlésnek ajánl.

— **Magyar polgár akar lenni.** Galicziában Grabornytzán látta meg a napvilágot Osztrovszky Jakab, ki most a m. kir. államvasutak alkalmazottja. Magyar honosságot akart szerezni, de — bár ő a közös hadseregben tisztességesen kitöltötte a három esztendőt — mert adót még nem fizetett, a törvény szerint nem lehet neki állampolgári jogot szerezni Magyarországon. A belügyminiszter elutasította folyamodását. Osztrovszky újból folyamodik és ügyét kegyelmi utra kívánja vinni. Kegyelmi uton kéri, hogy magyar lehessen. Nem tisztán ideális érzés vezeti Osztrovszkyt abban, hogy ilyen szokatlan uton akar állampolgári kötelességeket vállalni, hanem azért is szüksége van a magyar honosságra, mert a magyar államvasutaknál van alkalmazásban és az csak magyar honosokat alkalmazhat végleges minőségben.

— **Az éhhalál előtt.** Lapunk egy barátja értesít arról, hogy a zászló-utca 5. szám alatt egy Jurics Fáni nevű magános öreg asszony betegen fekszik, 3 hetek óta nélküli betegsége mellett még a legszükségesebb élelmi szereket is. A szerencsétlen asszonyt dr. Gyuricza Sándor ingyen gyógykezele, de ehhez még az is szükséges, hogy legalább enni kapjon, mert anélkül bizony alig kap lábra. Fölvívjuk a szegény asszony nyomorára a közönség figyelmét.

— **A szegedi esküdtszék.** A jövő év elejével életbe lépő szegedi sajtóbíróskodás esküdtszékének kisorsolt névjegyzéke a legközelebbi tanácsülés elé kerül. A tanács a névjegyzéket az összes erre vonatkozó iratokkal együtt átteszi a szegedi törvényszék elnökéhez.

— **A Baross-szobor javára.** A kis Csantavér község, melynek Baross jóvoltából sürgönyhivatala is van — mint tudósítónk írja — kegyeletes módon emlékezik meg most az ország nagy hallottjáról. Nagyobb szabásu vigalmat rendez, melyben az egész község színe-java részt vesz, a Baross-szobor alapja javára.

— **Negyven évig tanítónő.** Egy tanítónő, aki negyven esztendőt töltött a nevelés munkájával, nyugdíjaztatását kéri. Ez volt a ma délután tartott nyugdíjbizottsági ülésnek egyetlen tárgya. Kovácsné Lengyel Eszter asszony dicsekedhetik a negyven éves tanítónői szolgálat érdemeivel. Sajat kérelmére most már nyugalomba vonul. Aki majdnem egy félszázadon keresztül gyermekeket nevelt, érdemes arra, hogy teljes fizetése — mely nem több mint évi hétszáz forint — legyen a nyugdíja, amihez törvény szerint is joga van.

— **Az épülő Szeged.** Ujabb építkezési kérvények fekszenek a mérnökség asztalán. Engedélyt kérnek: Balázs Sándor (fodor-utca 24. sz. a.) földszintes lakház, Jiraszek és Krausz a Tisza-szálló udvarán melléképület építésre, Szeged város a berlini-köruton levő szegények házának átalakítására, Büki Imréné (szentháromság-utca 7. sz. a.) átalakításokra, Papp Pál (Uj-Szeged) kerítésre, Kenderessy Szabó Pál (nemes takács-utca 4. sz. a.) tekepálya-építésre.

— **Az önkéntesek iskolája.** Többször tárgyaltuk már azt a visszás állapotot, hogy a szegedi önkéntesek Temesvárott kénytelenek szolgálati idejük nagyobb felét eltölteni csak azért, mert akkor, amidőn bevonultak, nem voltak annyian, ahány önkéntes szükséges egy ezrednél ahhoz, hogy részükre önkénteseket kiképző iskola szerveztessék. Átküldték a fiukat Temesvárra. Időközben azonban a létszám kiegészült, sőt az ifjak most már többen vannak, mint huszan és így a katonai szabályok is megengednék, hogy az önkénteseket itthon, Szegeden képezzék ki. Magyar János dr., a törvényhatósági bizottság tagja, sürgős indit-

ványt terjeszt a közgyűlés elé ezen ügyben a végből, hogy a hatóság visszakérje a fiukat Temesvárról. Végre is ez a dolog husz-huszonként szegedi családot igen közelről érint és az annak idején általunk felsorolt méltányossági okokat a katonai parancsnokság sem fogja figyelmen kívül hagyni, ha hozzá a város részéről egyenes kérelem kerül, melynek alapján intézkedni lehet. Magyar János dr. úgy kívánja az ügyet elintéztetni, hogy az önkéntesek már deczemberre legyenek itthon s ez a kívánság annál könnyebben teljesíthető, mert a katonai szabályok épen nem képeznek e tekintetben akadályt.

— **Iskolaépítés.** A rókus városrészen épülő népiskolának tervbe vett építési programja a folyó évre ki van merítve. Csak majd a jövő év augusztus 1-én fogja a mérnökség a további építkezések munkáját megkezdeni.

— **A miniszter megtorlása.** A belügy-miniszter igen erőyes hangú koleraellenes rendeletet küldött szét valamennyi törvényhatóságnak. A nagy koleraijedelmet panaszoja, hogy egyes törvényhatóságok a saját hatáskörükben az áruk, vasuti és postai csomagok szállítására vonatkozólag oly módosításokat tettek, amelyek egészen jogosulatlanok. A miniszter most utasítja a hatóságokat, hogy ne legyenek annyira megijedve, ne adjanak ki a kereskedelmi forgalmat annyira megakadályozó rendeleteket, mert különben kénytelen lesz az ily rendeletek hozóján megtorlást venni.

— **Kinevezés.** A szegedi kir. pénzügyigazgatóság Kozma Péter makói díjtalan adóhivatali gyakornokot ideiglenes minőségű IV. oszt. adótitkárrá nevezte ki.

— **Egy érthetetlen egyesület.** A szegedi műkertészek és kertgazdák egy hosszunevű egyesületet alakítottak nemrég. Mayer Miklós és Süveg Mihály városi kertészek az intézők benne. Mayer az elnök, Süveg a jegyző. Alapszabályaikat a hatóság utján fölküldötték a miniszteriumhoz. Az alapszabályok — egy vaskos könyv — tegnap visszaérkeztek. A miniszter kijelenti, hogy az alapszabályok érthetetlenek s emiatt nem hagyhatja jóvá.

— **Hymen.** Fischer Jenő bajai állatorvos eljegyezte Kohn Jenny kisasszonyt, Kohn Ignác szegedi polgár kedves leányát.

— **Nagyobb lett a napszám.** A külterületen nem dolgoztathatott a mérnökség, holott sürgős földmunka volna több helyen végzendő. Hatvan krajczárban volt megállapítva a napszám, ennyiért azonban a munkások dolgozni nem akartak. Végre is a tanácshoz kellett fordulni a végből, hogy ez a földmunka napszámberét fölemelje. A tanács föl is emelte a bért 80 krra, de csak f. év. október 21-ik napjától kezdődő és harmincz napig tartó időre.

— **Kövezett ut lesz a hullám-utczában.** Azok, akik a hullám-utczában laknak, nem remélt meglepetésben fognak részesülni, ha megtudják, hogy kövezett utat akar nekik készíttetni a hatóság. Már a mérnökségnél van a rendőrség javaslata, hogy a hullám-utcai házak előtt téglá burkolat készíttessék. Ha burkolat nincs is még, de legalább szó van róla. Ez is valami azoknak, akik télviz idején térdig érő sárban kénytelenek haza gázolni.

— **Kolera Nagybecskerekén.** A nagybecskereki rendőrség rövid táviratban jelentette ma a főkapitányságnak, hogy ott is kiütött a vész. A sürgöny csak annyit mond, hogy Becskerekén konstátálták az ázsiai kolera fölléptét.

— **Lopás.** Budai János tanyai gazdaember mulatott az éjjel. Reggelre kelve azt vette észre, hogy eldanoilta minden pénzét. De hogy mikor, arra nem emlékezett. Jelentést tett a rendőrségnek, amely ma a pénzt megtalálta egy alsóvárosi menyecskenél. A vén kecske megkapta a pénzt, az asszonyt becsukták.

— **Libatolvaj.** Az első hideg őszi nappal beköszöntenek a liba és csirke iopások. Kezdenek eltűnni az utcákról a padlók. Az első az éjjel esett meg, Bokor Pál községi bíró udvaráról emelt el egy titokteljes ur néhány libát. A tolvaj különös ismertető jele, hogy nem szereti a kácsabust, mivel azokat, bár épp úgy elvihette volna, ott hagyta az udvarban.

— **Elveszett egy selyem kötő.** Egy nagyon szegény leány a Kölcsey- és Kelemen-utcák táján elvesztett egy selyem kötőt. A becsületes megtalálót kéri, hogy a kötőt kiadóhivatalunkba beküldeni sziveskedjék.

A szegedi honvédek és a Hentzi-szobor.

— Az elnök nyilatkozata. —

Az 1848/49-iki honvédek szegedi egyletének elnöke egy terjedelmes nyilatkozat közlésére kéri föl lapunkat.

Kiadjuk a hosszú lére eresztett nyilatkozatot, már csak azért is, hogy megértse belőle a közönség, mennyire nem rágalmazta az elnök urat senki. Legkevésbé a Napló tudósítása, melynek tényeit maga Széll György ur ismétli. Azt is, hogy mégis szólalt föl a gyűlésen valaki, hanem is fizető tag. Azt is, hogy az egyleti titkár közölte vele a lapoknak szánt kimerítőbb tudósítást is.

Széll György ur nyilatkozata különben alkalmas arra is, hogy az ő hihetetlen érzékenységről tegyen tanúságot. És bár semmi okunk sincs védekezni az ellen, mintha irányzatosan megbántottuk volna az ő tulságosan érző szívét, bemutatjuk, hogy gondolkozik és hogy ír a szegedi gyűlésről az „Egyetértés“:

„Ebből a szegedi esetből is sajnosan látjuk, hogy a mai korrumpált és hazafiatlan politikai érának a „névtelen hősök“ közt is akadnak egyes teremtményei, akik uszályhordozói lévén a hatalomnak, készek megtagadni multjukat és beszennyezni dicsőségük legszentebb emlékeit. A szegedi honvédegylet elnökének erőszakos eljárása ezt bizonyítja. S minthogy az ilyen renegát-honvédek itt is akadhatnak, alkalmoszerűnek találjuk föl hívni a vidéki honvédegyletek figyelmét arra, hogy továbbra is résen legyenek, mert az ország fölháborodott közvéleményének és öreg honvédjeink erőteljes tiltakozásának sikerült ugyan a hazafiatlan tervet letiporni, de a Szapáry-Ivánka-féle vakondrendszer mellett épen nem tartjuk lehetetlennek, hogy a tervet nem ejtették el végképs a hatalom birtokosai megkísérthetnék az általuk föltámasztani. Ha ebben a föltevésünkben nem csalódnánk, meg vagyunk róla győződve, hogy a hatalmasok az országos honvédegyleten, mint megdönthetetlen erős falazat fogják szemben találni magukkal az agg honvédeket, akik mint egy dicső mult élő tiltakozásai fognak vetőt kiáltani oly terv ellen, mely ennek a multnak ragyogó fényét akarja egy becstelen cselekedettel beszennyezni.“

A nyilatkozat egyébiránt ez:

Szeged október 25.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becsés lapja mai számában a szegedi 48—9-ki honvédegylet részéről folyó hó 23 án tartott rendkívüli közgyűlés által egyhangulag hozott s általam és Kövessy Gyula titkár által aláírt határozat közlése előtt és utánna — személyemre vonatkozólag közzétett gyanúsításra nézve — alábbi nyilatkozatomnak lapjában helyt engedni sziveskedjék.

A budai honvédszobor teleplezésére nézve — eddig ismert nézetemre tett hirlapi közleményekre kerülni akarván minden hirlapi polemia, nem tartottam szükségesnek válaszolni, azt hive, hogy az országos honvédegyletek központi választmánya s általa összehívandó országos honvédegylet lévén hivatva a fennforgó kérdés tisztába hozatalára — amint ennek a Szegedi Napló munkatársa előtt is kifejezést adtam, ez utóbb majd nyilatkozom s nézetem ott mint illetékes helyen — az addig kifejlendők-höz képest előterjesztem.

Most azonban a támadás, majd gyanúsítás miatt — a valódi tények helyreállításának szüksége elől ki nem térhetvén, azokra következőket kérem figyelembe venni. Ugyanis:

Azt állítja a cikk, hogy „határozottan komediának nevezhető az a gyűlésezés, melyet tegnap Széll György a szegedi honvédegylet elnöke eszközölni méltóztatott“.

A szoborleleplezési ügyben egyetem érzülete s nézete mikénti nyilatkozhatása végett megtartott előleges értekezlet alkalmával az én indítványomra lettek nemcsak az egylet fizető tagjai, tehát az egyletet képező tagok, hanem az egylet kebeléhez nem tartozó, ekként az egyleti szabály 9-ik §-a 2-ik pontja szerint nem fizetés miatt megszűnt egyleti tagok is, szóval minden ismert szegedi aggharczosok meghiva.

A szabályzat 8. §-a szerint csak az egyletbe fölvetett rendes fizető, alapító és partoló tagoknak van joga az egyleti ügyek intézésébe befolyolni s fölszólalási és szavazati joggal csak ezek birnak.

A szabály 9. §-a 2-ik pontja szerint, aki két hónapnál tovább nem felel meg fizetési kötelezettségének, az megszűnt egyleti tag lenni.

A közgyűlés tehát nem csak az egylet tagjaiból, de azon kívül álló minden megjelent aggharczosból állott s megengedtem még nem egyleti tagnak is a fölszólalást.

Elnöki előterjesztésem — amint az általam s Kövessy Gyula által aláírt s a lapok hasábjain megjelent közlemény is igazolja — Fluck Ferencz tiszteletbeli fizető elnök indítványa után egyhangulag elfogadtattott.

Ezek után — mint szokásom — kérdést intéztem a közgyűléshez, van-e a fennforgó tárgyon kívül valakinek előterjeszteni valója, — fölállott két nem fizető — tehát az egylet kebeléhez nem is tartozó honvéd s fölszólalásuk folytán kifogásolták az ugynevezett Hentzi-szobor megkoszoruzását. S mert elől már határozott a közgyűlés, fölszólalásuk tárgytalanná vált.

A közgyűlés határozata minden jogot fönttartott a netán szükségrendő nyilatkozatra; s minthogy az országos központi választmány e kérdést a napirendről levette, — esként minden további nyilatkozatra szükség nincsen. A lehető nyilvánossággal összehívott s minden, még az egyletbe nem is tartozó öreg honvéd hozzájárulásával megtartott közgyűlés „komediának“ nem nevezhető.

Ekként ért véget a leghiggadtabban e közgyűlés: valótlán tehát minden elégtelenség kifejezése.

Ami Kövessy egyleti titkár urnak az általa is aláírt közgyűlési jegyzőkönyv közlése után tett azon megjegyzését illeti, mintha én az általa külön közölt határozat aláírását megtagadtam — ez valóban megdöbbentő koholmány, mert nekem azt, amint közölve van, a titkár föl nem mutatta s velem nem közölte.

A titkár közleményét illetőleg azt kell megjegyezni, hogy amint én tegnap déli 11 óra tájban vele a színház mellett az utcán találkozom, első kérdésem az volt hozzá, készen van-e már a tegnapi közgyűlés jegyzőkönyve, mert ebben a már gyűlöletessé vált dologban még ma óhajtanó lenne a helyi lapok útján közölni a közgyűlés határozatát, melyre ő egy iv papirt kivesz zsebéből azzal, hogy a jegyzőkönyvvel készen van s akként akarja közölni a lapokkal.

Én erre oda figyelmeztettem, hogy ily hosszadalmasan ne közölje a lapokkal, mert azoknak szívességet úgy is sokszor igénybe kell venni, ne legyünk terhére, a határozatot közölje csak.

Mire ő azt jegyezte meg, hogy a gyűlés után a tagsági díjak szedése alkalmával többen kívánták, hogy a már tárgytalanná váló szobor-ügyben elítélő nyilatkozatot tegyenek: mire én kijelentettem, hogy az ellen kifogásom nem lehet, az ő nyilatkozatuknak kifejezést is adhat s a határozatot e kommentárral kísérheti is, de nem mint közgyűlési határozatot.

Azt a határozatot, mely általam és a titkár által lett aláírva s közölve a lapokban, Babarcsi Gáspár egyleti gondnok által küldte hozzám a titkár s amennyiben azt aláírni szokott szórakozottságából alá nem írta, aláírás végett hozzá vissza küldöttem s azt aláírva közöltem a lapokkal.

Ha tehát nem a valóságban nyugodott az általa szerkesztett s hozzám elfogadás s aláírás végett küldött határozat: minek fogalmazta s írta alá? Ennyit-e e gyűlöletes ügyben.

Végül a szegedi 48/9-es honvédegylet humanus czélt is tűzött maga elé, nevezetesen segíeyezni az elaggott betegeket, s halálozás esetén eltemettetni minden fizető tagját.

E czélja elérésére béke s egyetértésre van szüksége.

Ennek helyreállítása s czélja előmozdítása végett vettem át 1888-ban — mint elnök — az egylet vezetését, ekkor egyenletlenség dult kebelében, s a fősózlás mesgyéjén állott.

E mellett 53 frtja volt, és adóssága.

Ma czélja elérésére — ide értve a szeged-szőregi csatában elesettek emlékszórára általam gyűjtött összeget — gyűmölcsözés alatt ezrek állanak. Ezen kívül

elnökségem alatt csupán az égek temetéjére körülbelül 570 frtot fordítottam, a betegek segíeyezését ide nem számítva. Tettek beszéljenek!

Miért hát ellenem — annyi hosszú évtizedek során át tartott küzdélmélet után a mostani ok és célnélküli zaklatás.

Hiszen megtartottam én politikai hitvallásomat s mint korlátolt anyagi körülmények közt élő ember agg-köre, még se töröknek, se tatárnak, de még a németnek se szegtem meg elébemt tett kenyerét, függetlenségemet megtartottam.

Mire jó és hasznos hát e gyanúsítás, e heccz, és hájsza? tán azért, hogy én más véleményt mersem nyilvánítani — a kérdéses ügynek kifejlődése előtt?

Én egyletemben minden politikától tartózkodom s ettől óvtam mindenkit: szent is volt a béke!

Hagyják tehát uraim — a kizet ez a dolog illet — egyletemet békében, hogy teljesítse nemes hivatását higgadtan s nyugodtan.

Gondolkozzanak csak minden szenvedély nélkül.

Ne használjanak fegyvert ellenem, ember ellenében, olyan fegyvert, mely gyilkol is.

Az én vérem sincs sárból, bizonynyal van jogom azt védeni azok ellen, kik rajtam az élő eret akarják megválni.

Hagyjanak békében, hogy láthassam sok küzdémem után azt a szobrot fölemelve, mely 40 év múltán a fényes harczi eseményeknek dicsőségére kezdeményezésem s törekvésem után hirdeti a névtelen „félistenek“ győzelmét.

Még egy szót:

Én azt tartom, hogy a legigazságosabb ügy, a legjobb ember is legyőzethetik az élet küzdélméletben, de akik azt legyőzték, hiszem, nem fogják élvezni diadaluk gyümölcsét.

Szell György,
egyl. elnök.

E nyilatkozathoz vannak fűzve a következő sorok:

Alólírottak, mint a szegedi 1848/9-iki honvéd egylet részéről folyó évi október 23-án délután 3 órakor a régi gymnasiumi épület egyik tantermében tartott rendkívüli közgyűlésen részt vett 48/49-iki honvédtisztok, ezennel igazoljuk, miszerint a közgyűlés lefolyásáról Szell György egyleti elnök és Kövessy Gyula titkár által aláírt s a Szegedi Napló mai számában nyilvánosságra hozott határozat a valóságnak teljesen megfelelő s az általános helyesléssel találkozó — egyhangulag hozatott s ellene a közgyűlés eloszlásakor egy helytelenítő hang se emeltetett.

Kelt Szegeden, 1892. október 25-én.

Fluck Ferencz.

Reviczky Tamás,
48—49. évi honvéd százados.

Kovács Főzsef.

S z i n h á z.

A bolondok háza című új bohózatnak ma szerdán lesz a bemutató előadása. E darab már néhány vidéki színpadon előadott és mindenütt nagy tetszést keltett. Dezséri a nagybácsi szerepében pompás szerephez jutott. A darabban egyébiránt csaknem az egész vigjátéki személyzet működik. Csütörtökön a „Bolondok háza“ másodsor páratlan bérletben kerül színre.

„Frou-Frou“, ez a kitűnő francia színmű, mely Szegeden néhány év óta nem volt előadva, e héten előadásra kerül. A czimszerepet Horváth Paula, Louiset Holléczi Ilona játsszák. A többi szerepek Szolinszky Olympia, Molnár, Dezséri, Breznay és Balla kezeiben vannak.

„Szép Darinka“ Klárné mulattató népszínműve, mely a népszínházban nagy tetszést aratott s így most is a repertoireon van, vasárnap nálunk is színre kerül. Pompás szerepe van benne H. Pauli Mariskának. Részt vesznek az előadásban Holléczy Ilona (Szép Darinka), Ebergényiné, Kalmár Piroška, Dezséri, Földvári, Polgár, Hatvani, Sárdi, Hegyessi stb.

Az előadások tegnap óta 7 órakor kezdődnek s ennek folytán az esteli pénztárnyitás fél 7 órakor van.

A népszínház legközelebbi ujdonsága, Verő György „Szultán“ című operettjére nézve már megkötötte az igazgató az egyezséget magával Verővel. Az érdekes eredeti operettnek nagy sikert jósolnak s nálunk kiváló jó szereposztással fog színre kerülhetni. Az igazgató „Fanchon asszony leánya“ című operettjére nézve is levelezésben áll az illető ügynökkel, de addig is, míg új operettel foglalkoznék az énekes személyzet — az „Egy éj Velenczében“ és „Hoffmann meséi“ régi kitűnő operetteket tanulják.

L e g u j a b b.

A magyar delegációból.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) A magyar delegáció ma délelőtt ülést tartott, melyen Apponyi, Ugron és Bolgár szóltak a hadügyi albizottság jelentésében kifejtett álláspontok ellen. A többség hűségesen elvetette a kisebbségi javaslatokat. A délelőtti ülés incidenssel ért véget, melynek következtében gróf Apponyi Albert nem szándékozik a további tanácskozásokon részt venni. Az ülés elején Ugron Gábor hatalmas beszédet tartott a hadsereg közjogi állásáról, a szalon-generálisokról, a tisztok és legénység jó anyagáról, és az

uralkodó szellemről; Bolgár Ferencz szakszerű beszédben bírálta a hadügyi előterjesztéseket és a tervezett újításokat, úgy mint a füsttelen löpörgyártás eddigi fiaskóját, Apponyi pedig a Hollán Ernő beszéde után tartott hosszabb beszédet a magyar katonai nevelés és a magyar katonai akadémia ügyében. Apponyi beszéde alatt a többség soraiban állandó volt a hangos beszélgetés, melyben gróf Szapáry Gyula is részt vett. Ábrányi Kornél egyszer közbe is kiáltott: „Ne beszéljenek Hentziről oly hangosan!“ Ezen állandó s ugylátszik tervszerű hangos diskurzusok közben Apponyi bevégezte beszédét, mely után a 3-ik számú határozat következett, ennél Ábrányi Kornél szólalt föl, s miután a tuloldalalon a hangos diskurzusok még mindig folytak, oly erős és indulatos hangon kezdte beszédét, hogy a hangos diskurzusok megszűntek és Hegedűs Sándor a jegyzői székről megjegyzé Ábrányinak, hogy: „ne haragudjék“. Ábrányi Kornél erre kijelenté, hogy lehetetlen más hangon beszélnie, mint a legnagyobb indignáció hangján, midőn a delegáció többsége hangos diskurzusokkal demonstrál a kisebbség ellen, a mikor pedig ez a nemzet jogaiért és törvényes aspirációiért harcol önfeláldozón és önzetlenül. Erre gróf Tisza Lajos elnök megjegyzé, hogy csak egyedül ő illetékes a tanácskozási rend ellenőrzésére és ha a tanácskozás bármiben zavartatnék, ő itéli meg és állítja helyre. Az elnök ezen kijelentésére Ábrányi Kornél általános csönd és figyelem közt nyugodt hangon folytatta s végezte be beszédét. Ámde az előbb történtek miatt az ellenzék tagjai már nem vettek részt a vitában, s csak a szavazásban vettek részt. Apponyi pedig magánbeszélgetések alatt kijelenté, hogy mondanivalóit a képviselőházban fogja elmondani. Az ülést délután négy órakor folytatták s letárgyalták benne az összes tudvalevő tárgyakat.

A válság.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.)

A kormányválság szimptomatikus jelét látják abban, hogy a ma délutánra kitűzött pénzügyi bizottsági ülést, melyben gr. Csákynek kellett volna nyilatkozni az egyházpolitikai kérdésekben, elhalasztották. Félhivatalosok konstatálják, hogy a Hentzi-ügyből válság nincs.

Merénylet a nemzet ellen.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.)

A honvéd-egyletek egyre tiltakoznak a nemzet ellen tervezett merénylet ellen. — Ujabbán a zemplénmegyei honvéd-egylet intézett erélyes tiltakozást Tisza Lászlóhoz. A szentesi honvéd-egylet illetéktelennek és jogtalanak mondja Ivánkáék eljárását. A borsodmegyei honvéd-egylet erős szavakban itéli el azt. A bajai honvéd-egylet a nemzeti becsület megtámadását látja a Hentzi-koszoruzásban. Ezenkívül tiltakoznak a kézdívásárhelyi ágyuöntő-gyár életben levő foglyai. A kolozsvári honvéd-egylet kimondta, hogy résen lesz hasonló orvtámadások megelőzésére.

A horvát miniszter lemondása.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.)

Mint ma politikai köreinkben beszéltek, Josipovich Imre horvát miniszter beadta lemondását. Régóta tudva van, hogy Josipovich miniszter tárczáját kötötte ahhoz, hogy Vucsetics kanonok neveztessek ki zágrábi érsekké. Most, hogy a miniszter leköszönt, kétségkívül a zágrábi érsekség betöltésének kérdése is eldőlt, természetesen nem a Vucsetics javára. Ugy látszik, Belopotoczky püspök kinevezése érsekké most már befejezett ténynek vehető.

A Reichsrath összehívása.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Bécsből sürgönyzik: A Reichsrathot a császári patens nov. 5-ére hívja össze.

Az orosz haderő szaporítása.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Pétervárról távirják: Czári rendelettel két tartalékegységet szerveznek, melynek parancsnokait és tisztjeit is kinevezik.

Kolera.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Budapestről sürgönyzik, hogy éjféltől esti 6 óráig 10 kolerabetegedés, 4 halál és 12 gyógyulás történt.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Hamburgból jelentik, hogy tegnap 6 koleraesetet történt. Halálozás nincs.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Belgrádból sürgönyzik, hogy újabb ismét koleraesetet konstataáltak.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Bécsből távirják, hogy ma déli 12 óráig újabb koleraesetet nem jelentettek. Erősen dolgoznak rajta, hogy kimutathassák, hogy a kolera Budapestre szelődött be.

Budapest, okt. 23. (A „Sz. N.“ er. t.) Budapestről sürgönyzik, hogy Fogiőről, Fojtszról újabb koleraeseteket jelentenek.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Bécsből sürgönyzik: A második koleraesetet ma jelentették be. A beteg Höck János mészáros, ki Budapestre érkezett, kolera-gyanús. Vádolva bizonyítják, hogy a magyarok kirakásánál foglalkozott.

Közgazdasági táviratok.**Budapesti gabonátözsde**

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ e. t.) Buzában ma a kínálat és a vételkegyaránt mérsékelt, az irányzat nyugodt volt és 25,000 métermázsa kelt el változatlan áron.

A határidő-üzletben a déli tőzsde záratai a következők:

Buza 1892. szeptember—októberre 7.48 pénz, 7.50 áru; márcz.—ápr. 7.81 pénz, 7.82 áru; tengeri szept.—okt.-re 5.06 pénz, 5.08 áru; szept.—októberre —.— pénz, —.— áru; május—júniusra 5.04 pénz, 5.05 áru; zab őszre 5.45 pénz, 5.47 áru; tavaszra (1893.) 5.68 pénz, 5.70 áru; káposzta-repcze (1893. aug.—szeptemberre 12.15 pénz. —.— áru.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) (Délután öt órakor záródnak.)
Buza őszre 7.50—7.52
Buza tav. 7.81—7.83
Zab őszre 5.05—5.07
Tengeri szep. —okt. 5.45—5.47
Káposzta-repcze 5.69—5.71
Új káp.-repcze 1893. aug.—szept. 12.05—12.10

Budapesti terménytőzsde ről.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ er. t.) Disznózsir valamivel szilárdabb. Szalonna változatlan. Boszniai 85 drbos effektív szilva 24.55, szerb 100 drbos 23.21, boszniai szokványú októberre 20.53—20.75, 100 drbo: 23.21, 85 drbos 25, boszniai szokványú novemberre 20.53, szerb szokványú 20.31, 20.53, effektív szlavóniai szilvaiz 20, szerbiai 19.50 frttal kelt. — Szesz: változatlan. — Szesz nyers osztalékolt 14.75—15.— frton, élesztő-szesz osztalékolt 17.75—18.25 frton, szesz, finomított 51.50—52.— forinton 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, okt. 25. (A „Sz. N.“ e. t.) A tőzsde ma is kedvetlen volt. A nemzetközi értékekben rendkívül csekély volt a forgalom és az árfolyamok mérsékeltlen gyöngültek. A zárlat lanyha volt. A helyi piac nyugodt volt. A forgalom a papírokban is nagyon csekély volt. A valuták változatlanok.

Utótőzsde: Osztr. hitelr. 310.—310.05. 4%-os m. aranyj. 111.90—111.92 1/2

Budapesti sertésvásár.

Budapest, okt. 25. (A „Szeg. N.“ er.) táv.) (A budapest—kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli sulyban) —41—42 kr. 2. Öreg közép (pknt 300—400 klgr.) —.— krig. 3. Fiatal nehéz (pknt 320 klgron felüli sulyban. 44.50—45. krig. Fiatal közép (páronként 251—320 klgr. sulyban. 44.50—45. krig) Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 45.50—46.50 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronként 280 klgron felüli sulyban) 41.—42. krig. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban 43.—43.50 krig. Könnyű (pknt 220 krig terjedő sulyban) 45.—46.— kr. III. Romániai: Nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban — kr Közép (páronként 250—320 klgron felüli sulyban) — kr. Könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) — kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): Nehéz (pknt 240 klgron felüli sulyban) — kr. Könnyű (páronként 240 krig terjedő sulyban) — kr. — V. Szerbiai: Nehéz (pknt 260 klgron felüli sulyban) 42.50—44.— krig. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) 42.50—44.— krig. Könnyű (pknt 220 klgrig terjedő sulyban, 42.—43.— krig. — Sertésletszám. 1892. okt. 23-án volt készlet 122,840 drb, 1892. okt. hó 24-én főlhajtott 2914 drb, 1892. okt. hó 24-én elszállított 4574 drb, 1892. okt. hó 25-én maradt készletben 121,180 drb. A hizott sertés üzletirányzata: Változatlan.

REGÉNYCSARNOK.**A szenteskedő.**

17

Irta:

Graviere Karolina.

Meg lévén olégedve önmagával, azt gondolta, hogy csendes kárörömben majd kisziv itt egy pipát s megiszik egy pohár bort.

Izabella, kit éneklésre hívtak f. l. késznek nyilatkozott erre, de azt gondolta magában, hogy az egész társaság nagyon meg fog csalatkozni, mert ő csak flamaud dalokat tud. Azonban minden oldalról biztatták, hogy a hang teszi az éneket és a zene nyelvét az egész világ érti.

Engedelmeskedett tehát, s gyöngéd fuvolahangon kezdte énekelni a dalt: „Myn lief is eenen spinder“, melyet husz évvel az előtt énekelgettek Antwerpen utcáin.

A társaság figyelt, anélkül, hogy az ének szavait értette volna. Csak egyetlen ember szivta be a hallott szavakat, szeméit Izabellára függesztve. Ez az ember ez előtt husz évvel, még ifju korában halott a dalt. Hosszu, hosszu idő óta most először hallotta szülőföldjének nyelvét, a dallomot, mely gyermekkorát idézte vissza s szive a szokatlan felindultságtól reszketett.

Izabella énekének hatásáról mitsem sejtve, fel akart kelni a dal végeztével s Irén folytonos unszolására el akarta hagyni a szalont, midőn egy erős, széles marok megragadta mindkét kezecskéjét és leülésre készítette.

— Az istenre kérem! Tizenkét évvel ifjított meg, kedves kisasszony! — kiáltott fel Liévin atyus, miközben nemzeti érzülete a lelkesedés fokára hágott és a remegő Irént észre sem vette. — Ki kegyed? honnét jött? Minő dalokat tud még? Nem szabad haza mennie, még el nem éneklé mindazt, amit tud. Kegyed talán flamaudul is beszél?

— Egy kissé, uram, Antwerpenben vallonul kellett beszélni.

— Kegyed Antwerpenből való? Talán Lokerent is ösmeri.

— Két nagynéném lakik ott és négy unokatestvérem.

— Jól van! Akkor ösmeri talán van Bergent, Baterdaelt, Huysmand tisztelendő urat és Luytenst, a gyapotgyárost.

— Nagybátyám!
— Üdvözlöm! az egy nagyon derék ember.

— Ki jól tud inni is.

— És a szőke Wanhamme Miczit, kinek a legszebb termete volt a városban. Mi lett belőle?

— A legvastagabb asszony az egész vidéken; tizenegy gyermeknek anyja és még nagyanya is.

— Na nézze az ember. Nekem mindig úgy rőmlik, hogy ha egyszer visszatérnénk, ugyanazon arczokat újra föltalálnám.

— Én Antwerpenből való vagyok s itt sokkal több embert ismerek, mint Lokerenben.

— Deekeren bankárt?

— Meghalt.

— A szép Moesens kisasszonyokat?

— Férjbajhászónak nevezték őket! — Régi mese, régi időkből.

— Azok azok! — Ismertem őket, mert a templomünnepélyre kijártak Lokerenbe.

— Férjhez mentek, özvegyek lettek, újra férjhez mentek s rettenetes vénekké váltak.

— Csakugyan? — Oly csinosak voltak; akkoriban „virágcsokornak“ hívták őket. — De hát Lokeren városa ott van még a régi helyén?

— Nagyon szépült, a kereskedelem nagyon kiterjedt és sok új ház épült.

— Ejnye, de szeretnék még egyszer eljutni oda.

— Nagyon sok ujat találana . . . De már késő van. Társaságom hív, hogy haza menjünk.

(Folyt. köv.)

Vizállás.

	— okt. 24.		— okt. 25.	
	Méter.	0 felett 0 alatt	Méter	0 felett 0 alatt
M.-Sziget	0.90	—	0.78	—
Szatmár	0.88	—	0.90	—
Tokaj	0.44	—	1.67	—
Szolnok	—	0.19	0.06	—
Szeged	—	0.35	—	0.15
T.-Becse	—	0.65	—	0.47
Csongrád	—	0.70	—	0.50
Gyoma	1.51	—	1.62	—
Námény	—	1.24	1.78	—
Arad	—	0.89	—	0.59

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BABA SÁNDOR

Nyilttér.**CSERÉPKÁLYHA**

és

TETŐCSERÉP

raktárunkat

ajánljuk a n. é. közönség szives figyelmébe.

Kályháink zöld, barna és szürke színben; igen szép kiállításban vannak raktáron.

Raktárunk: Templom-tér 4. sz, a,

Lichtner Dávid és fia,

tetőcserep és kályha gyára.

787-3-2

2560/1892. eln. sz.

797-2-2

Pályázati hirdetmény.

Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottsági közgyűlésének folyó évi 86. sz. alatt kelt határozatával rendszeresített 6. ügy nyugdíjazás folytán megürült 1 összesen 7 külterületi szülésznoi állásra, melyek mind egyike 200 frt évi fizetés és nyugdíj alapbani részesedés élvezetével van egybekötve, ezennel pályázat hirdetetik.

Felhivatnak ennélfogva mindazok, kik a jelzett állások egyikét elnyerni óhatják, hogy képesítettségük s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket folyó évi november hó 5-ik napjának délutáni 5 órájáig Szeged város főispáni hivatalához (városi széképület) nyujtsák be.

Szeged, 1892. október hó 21-én.

Dr. Lázár György,

h. polgármester.

Tiszta.

Boltos leányoknak,

Enyhe.

árusnőknek, pinczérnőknek stb.

Finom arcbőr és szép fehér kezek mindenki részére szükséges, ha a közönségnek kiszolgál. Nem szívesen fogadnak el valamit nem szép, vörös vagy durva kezezből, a bőr ápolása igen szükséges és ehhez a legjobb szer a

Doering szappana a bagolylyal.

Ez egy hamisítatlan tiszta ártalmatlan

743-4

toilettzappan

felülmúlhatlan minőségben, enyhességénél fogva a legérzékenyebb bőrt sem támadja, ennél fogva szép arcbőr, gyengéd fehér bőr, arc és kezeknek igen hatékony

A Doering szappana különösen az által olesó, mert félannyi mosódtk el, mint a többi fajta erős szappanoknál, melyek kőverkezmény a kezek vörös színe és repedése.

Vezérképviselőt:

A. Motsch & Co. Wien I. Lugeck N. 3.

darabja
30 kr.Mindenütt
kapható.

15,411/892. sz.

801-1-1

Értesítés.

Freund Károly szegedi lakos Erzsébet-rakpart 4. sz. a. telken fatelepet óhajt létesíteni, arra iparhatósági telepengedélyt kért, s az 1884. évi XVII. t.-cz. 27-32 §§-ai rendelkezése szerint megtartandó helyszini tárgyalás határidejéül 1892. évi október hó 31. napjának d. u. 3 órája tüzetet; mely határidőig a vonatkozó iratok a kapitányi hivatal iparhatósági osztályánál megtekinthetők.

A tárgyalásra mindazok, akik a 'tervbe vett vállalat ellen bármi okból kifogást akarnak tenni, tartoznak azt szóval vagy írásban előadni, különben figyelembe nem vétetnek.

Kelt Szeged város kapitányi hivatala, mint iparhatóságnál 1892. évi október hó 19-én.

Rainer József,
főkapitány.

KLYTHIA a bőr
ápolására
ARCZBŐR SZÉ-
PÍTÉSE és
FINOMÍTÁSÁRA **FETTPUDER**

legdizesebb toilett rizspor.

Vegyfelemezte és véleményezte

DR. J. J. POHL, cs. k. tanár Bécsben.

Elismerő okmányok:

Wolter Sarolta asszonytól cs. és k. udvari színésznő Bécsben, Bath Lola k. a.-tól cs. és k. udvari operanékesnő Bécsben, Schlager Antonle k. a.-tól cs. és k. u. operanékesnő Bécsben, Pálmay Ilka k. a.-tól színésznő a cs. és k. színházban Bécsben, Odilon Helene színésznő a német népszínházban Bécsben, Ernest van Dyck cs. és k. udvari operanékes Bécsben, stb.

Egy doboz ára 1 frt 20 kr

Valódi minőségben kapható:

Gottlieb Taussig
finom toilette-szappanok
és
illatszerek
gyára

BÉCSBEN, I. Wollzeile 3. Szegeden, Krausz M.-nél.

800-8-1

1347/1892. kg. sz.

796-5-2

Haszonbérbeadási hirdetmény.

Szerb-Keresztur község előljárósága ezennel közhírré teszi, miszerint a Tisza folyóban gyakorlandó halászati jogát 1892. évi november hó 4-én d. e. 9 órakor Szerb-Keresztur község ház tanácstermében írásbeli zártajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árverésen három egymásután következő évekre, azaz 1893. évi január hó 1-től 1895. évi december hó 31-éig terjedő időtartamra fogja haszonbérbe adni.

Kikiáltási ár évi 500 frt.

Bérleti szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 20%-át bánatpénz fejében az árverés előtt letenni, illetve 50 kros bélyeggel ellátott, zártajánlatokhoz mellékelni s az ajánlatba az ajánlott összeg szóval is kiírandó.

A zárt ajánlatok az árverés befejeztéig elfogadhatnak.

A részletes árverési feltételek a községi jegyzői irodában a hivatalos órák alatt betekinthetők.

Utóajánlat nem vétetik tekintetbe.

Kelt Szerb-Kereszturon, 1892. október hó 17-én.

Szerb-Keresztur község előljárósága.

Magyar királyi államvasutak.

189,213/92.

Hirdetmény.

A Füzes-Abony állomáson építendő felvételi épület létesítéséhez szükséges összes munkák biztosítására ezennel nyilvános ajánlati tárgyalás hirdettetik,

A tervek, a költségvetés, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött egyéb feltételek, Budapesten a m. kir. államvasutak magasépítmenyi ügyosztályában (Andrássy-ut 73. III. em. 39. ajtó) és Miskolczon az üzletvezetőség pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt hétköznapokon d. e. 8 órától d. u. 2 óráig, vasárnapokon d. e. 9 órától déli 12 óráig megtekinthetők.

A munkák tárgyában teendő ajánlatok legkésőbb 1892. évi október hó 29-éig déli 12 óráig nyújtandók be alólirott igazgatóság jogügyi és kisajátítási szakosztályánál (Andrássy-ut 75. II. em. 18. ajtó.)

Minden ajánlat ivenként 50 kros bélyeggel ellátva, lepecsételve, és a következő felirással nyújtandó be: „Ajánlat a füzes-abonyi felvételi épület létesítésére.”

Megjegyeztetik, hogy csak az összes munkákra vonatkozó ajánlatok vétetnek figyelembe. Az ajánlatok benyújtását megelőző napon, azaz 1892. évi október hó 28-án déli 12 óráig 2600 frt azaz kétezer hatszáz o. 6. frt bánatpénz lesz a m. kir. államvasutak központi főpénztáránál (Andrássy-ut, 75. sz. földszint) készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban leteendő.

Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számítatnak, de a névértéken felül számításba nem vétetnek.

Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak tárgyalás alapjául. Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térítvény mellett adandók fel.

Budapesten, 1892. évi október hóban.

Az üzletvezetőség.

(Utányomat nem díjaztatik.)

35,616/1892.

Budapest jobbparti üzletvezetőség.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Budapest dunajobbparti üzletvezetőségének szüksége van 1893. évre

27,750 db	I. rangu közbenső
7700 "	II. " "
850 "	II. " ütközési

talpfára, melynek szállítása iránt ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

Ajánlható tölgy és telítetlen, vagy telített bükk talpfa; — ha telített bükk talpfa ajánlatik, a telítési mód az ajánlatban pontosan körülírandó

Fentartjuk azon jogot, hogy a fenti szükséglet a szállítás átengedése alkalmával 25%-al felemeltessék vagy leszállíttassék, valamint azt is, hogy a szükséglet tetszésünk szerint tölgy vagy bükk talpfával fedeztessék.

A talpfák 1893. február 1-től 1893. szeptember végéig egyenlő havi részletekben szállítandók s lehetőleg bérmentve a jobbparti üzletvezetőség valamely állomására.

A pályázatnál és szállításkor irányadó a 129,381/91. sz. általános, valamint a tölgy és bükk talpfákra vonatkozó 21,987/92. sz. különleges feltételek, melyek alulírott üzletvezetőségénél megtekinthetők vagy az igazgatósági nyomtatványtárnál 25 kr., illetőleg 15 kr-ért megszerezhetők.

A részletes pályázati feltételek alulírott üzletvezetőségénél díjmentesen kaphatók.

Az ajánlatok 1892. november 15-én déli 12 óráig terjesztendők be az alulírott üzletvezetőséghez ezen külczim alatt: „Ajánlat talpfákra 35,616/92, számhoz”, — az ajánlott érték utáni 50%-os bánatpénzek pedig ugyanott a gyűjtőpénztárnál előző napon, azaz november 14-én déli 12 óráig teendő le,

Budapesten, 1892. október hóban.

Az üzletvezetőség.